

НЕПОШТОВАЊЕ ДУЖНОСТИ ОКРИВЉЕНОГ ДА СЕ ОДАЗОВЕ НА ПОЗИВ СУДА

Нема повреде права на суђење у разумном року, ако је до дугог трајања судског поступка дошло услед предузимања потребних мера ради обезбеђивања присуства окривљеног у кривичном поступку.

Из образложења:

"Решењем вишег суда одбијен је као неоснован захтев предлагача којим је тражио да се утврди да је повређено његово право на суђење у разумном року у поступку пред основним судом, као и захтев да се предлагачу досуди накнада због повреде права.

Наиме, према стању у списима, овде предлагач - окривљени је пресудом Основног суда од 24.08.2011. године, у одсуству, оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а која пресуда је постала правноснажна и извршна дана 23.10.2011. године. Након тога је Основни суд решењем од 31.10.2013. године уважио захтев осуђеног и дозволио понављање кривичног поступка, те је донето решење Основног суда од 02.12.2013. године којим је обустављено извршење казне затвора према окривљеном. У међувремену је донет нови Закон о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, те је предмет достављен другом Основном суду, по којем је вршилац функције председника тог суда донео налог од 15.05.2014. године за хитно прекоредно поступање, решавање и експедовање из Основног суда тог предмета, уз напомену да је наведени предмет потребно решити најкасније до 15.11.2014. године, а по ком налогу је поступајући судија дана 16.05.2014. године заказао главни претрес за 15.07.2014. године који је одржан, а следећи претрес је заказан за 11.09.2014. године ради извођења доказа који су на записнику и констатовани.

По налажењу Врховног касационог суда правилно је првостепени суд, приликом доношења одлуке, разматрајући разлоге и наводе захтева за заштиту права на суђење у разумном року предлагача, имао у виду да оцена разумног трајања судског поступка зависи од низа чинилаца који се морају узети у обзир у сваком појединачном случају према његовим специфичним околностима, а пре свега зависи од сложености чињеничних и правних питања у конкретном предмету, понашања странака, односно овде предлагача као странке у поступку, те понашања надлежних власти, односно судова који воде поступак и других државних органа који су укључени и који поступају у границама своје надлежности, као и значаја случаја за подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, односно природе постављеног захтева, а што су све критеријуми који утичу на оцену дужине трајања поступка и одређују да ли је поступак окончан у оквиру разумног рока или није.

Правилно је првостепени суд нашао да је, према стању у списима предмета, дужину трајања поступка до доношења решења Основног суда од 31.10.2013. године којим је уважен захтев осуђеног и дозвољено понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Основног суда од 24.08.2011.

године, скривио искључиво окривљени својим понашањем као странка у поступку, те да није било пропуста у поступању надлежних власти, односно судова и органа унутрашњих послова у оном делу који се односи на њихово поступање, односно проверу адресе окривљеног, те реализацију издатих наредби за његово довођење, као и у поступку по наредби којом је тражено издавање потернице, и за наведено је првостепени суд на странама 5. и 6. образложења побијаног решења дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему прихвата и овај суд и на њих упућује".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж к 13/2014 од 15.10.2014. године утврђена на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року 19.03.2015. године)